

Ser a l'inici de l'esperança

Com es pot celebrar la vida quan s'es a recer de l'ombra? Doncs essent un idealista i certificant les certeses que es copsen. Des d'una individualitat assumida amb tots els claroscurs que li són adjacents, a flor de pell, Ricard Mirabete (Barcelona, 1970) continua transitant pel món i per la poesia, sempre en moviment, perquè la quietud ens constreny a un sol angle, des del qual és impossible de trobar l'ideal. Després de quatre llibres contextualitzats en la ciutat –una singladura iniciada el 1999 amb *Última ronda* i culminada amb *Radar*, ara fa tres anys, i que ha anat creixent en mèrits i qualitat–, el poeta s'arrisca amb un canvi radical d'escenari, i els carrers i les places són substituïts per cases abandonades, ermites silencioses, nits emmudides, barrancs d'abismes grocs...

Nuclear –pel blanc de la puresa que corona els cims més elevats de la geografia física i emocional, però també per la tendència del seu autor a condensar significats– és un “elogi”, una “Celebració”, una “Cançó...”, encara que es passegi per la foscor i la solitud del món, encara que es rabegi en

la seva abstracció. Amb esperit hegelià, Mirabete comprèn el món com una extensió, un reflex de si mateix (“Tot el que s'esdevé ho compto endins dels ulls”), i en pouar-hi els significants s'hi troba en els

significats. Per això, tot citant Gary Snyder, entén que “Les muntanyes són la teva ment”, i en aquest poema oposa “la magnitud del núvol” a “la davallada / terrosa”, els dos extrems del viure. Però no és l'oscil·lació el que l'interessa sinó l'ascens, des de la cendra i la terra cap a una espiritualitat no gens amagada.

Aquest ascens el du a cercar enmig de la foscor escènica i la tenebror vital la bellesa que el rescabali. A la *Cançó de l'estar al punt extrem* ens recorda que “Tot és en això: Viu!”. La tradició ja ens ho diu, que l'hora més foscant és el punt més proper al trencar de l'alba. *Nuclear* és un “Elogi dels cims més blancs”, de la resistència i la tenacitat malgrat el dolor i el desampar. “Ser a l'inici de l'esperança”, ens diu en un moment de pèrdua. El poeta i el llibre ens demanen molt de nosaltres, però el constant retorn a les seves pàgines també ens oferirà contínues revelacions. I malgrat la seva profunditat, la seva epidermis presenta moments de gran i sobria epifania, que reverberen en nosaltres com “els camps de l'ahir / que fan més verda la nit”. *

Ricard Mirabete
és un poeta nascut a Barcelona el 1970
CARLES MERCADÉ

NUCLEAR
Ricard Mirabete
Editorial: Terrícola Granollers, 2015
Pàgines: 44
Preu: 12 euros

NOVEL·LA MARTA MONEDERO

Mirar des d'un altre prisma

Escollida per la revista *Time* com una de les cent persones més influents del planeta, Hilary Mantel és un dels grans referents de la cultura britànica. L'única dona que ha guanyat dos cops el Booker, amb dues novel·les sobre l'època de Cromwell: *En la corte del lobo* i la seqüència, *Una reina en el estrado*, adaptades per la Royal Shakespeare Company. La seva obra ens arriba finalment en català a través dels contes de *L'assassinat de Margaret Thatcher*. Aquest és el títol del relat de cloenda, que narra justament això: com un francirador arriba a un pis fent-se passar per lampista per disparar contra l'expressera ministra britànica des de la finestra de la sala d'estar.

Mantel s'ha definit sempre en contra de Thatcher. De fet, el conte se li va acudir fa anys, quan van operar la Dama de Ferro en una clínica de la qual l'escriptora veia l'entrada des de casa seva. Però aquest relat irònic, subtil i amb una capacitat de síntesi enlluernadora, li va costar temps escriure'l.

També sorprenen el primer relat del llibre, *Disculpi les molèsties*, que recrea la relació sense adulteri entre dos expatriats, un pakistanès i una britànica, a l'Àrabia Saudita; la divertida

L'ASSASSINAT DE MARGARET THATCHER
Hilary Mantel
Traducció: F. Ràfols
Editorial: L'Altra
Pàgines: 208
Preu: 18 euros

Com la reconeixeré?, protagonitzada per una escriptora que imparteix una conferència en un club de lectura de províncies, i *El cor falla sense avisar*, sobre el deteriorament d'una adolescent anorèctica vist des dels ulls de la seva germana.

Tècnicament molt ben construïts, la majoria dels contes sorprenen pel punt de vista de la narració i perquè Mantel capta amb encert la ridícula de les situacions, els aspectes inquietants i dolorosos, mirant-los des d'un altre prisma. *

Libres